

H. BLAZIAN

BALCICUL

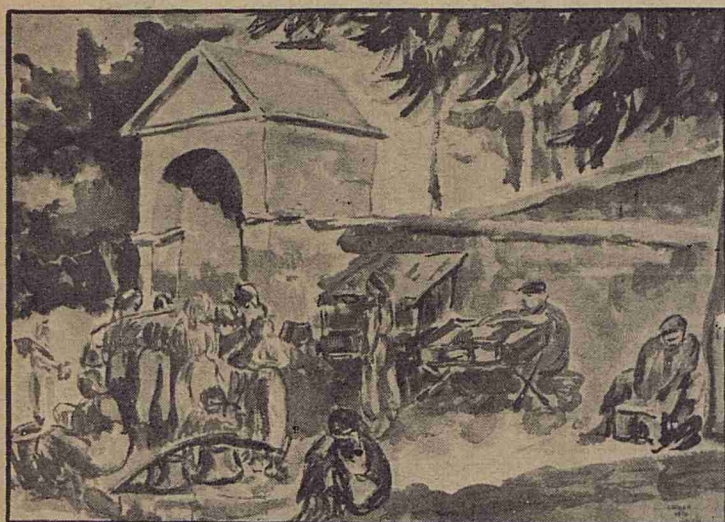
IN

ARTĂ

ATELIERELE «ADEVERUL»
1931

Balcic

IN ARTA

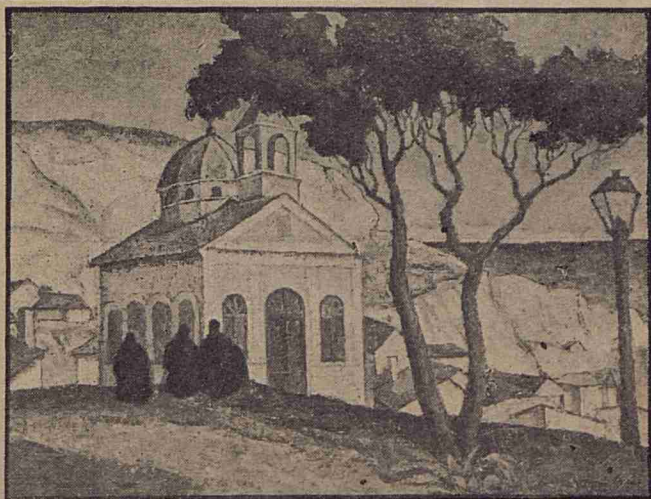
de H. BLAZIAN

Sus: *Lilly Vereș*: Cișmeaua din Balcic.

Jos: *Leon Viorescu*: Biserica din Balcic.

COASTA de Argint a Mării Negre are în orașul de apă devenit românesc acum aproape două decenii, cel mai îmbelșugat popas de frumuseță naturală.

Artiștii anilor îndepărtați au desvăluit adesea aci sălbătăciunea pitorească a priveliștilor. Iar în vremea mai apropiată de noi, când viața patriarhală a acestor locuri a început să se adapteze întrucâtva cadenței moderne, când ochiul de artist a descoperit, printre ruine și amintiri istorice, adevăratul Balcic, *vechea schelă de grâne* a răsărit nouă și unică din îmbinările vrăjite de umbră și lumină.

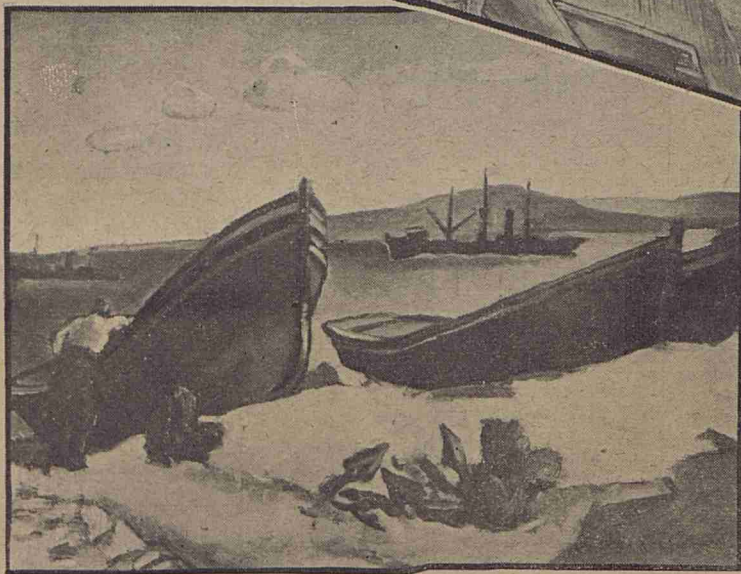

Noi am dat Balcicului trăsătura aceasta care-l zidește din nou, care-l face al nostru și-i începe un alt capitol în cartea istoriei, — cum spune atât de frumos d. Emanoil Bucuța în entuziasta monografie publicată în „Colecția Apollo”. „Balcicul, spune d-sa, e urzit deavalma din soare-

Sus. G. Petrașcu:
Plaja din Balcic.

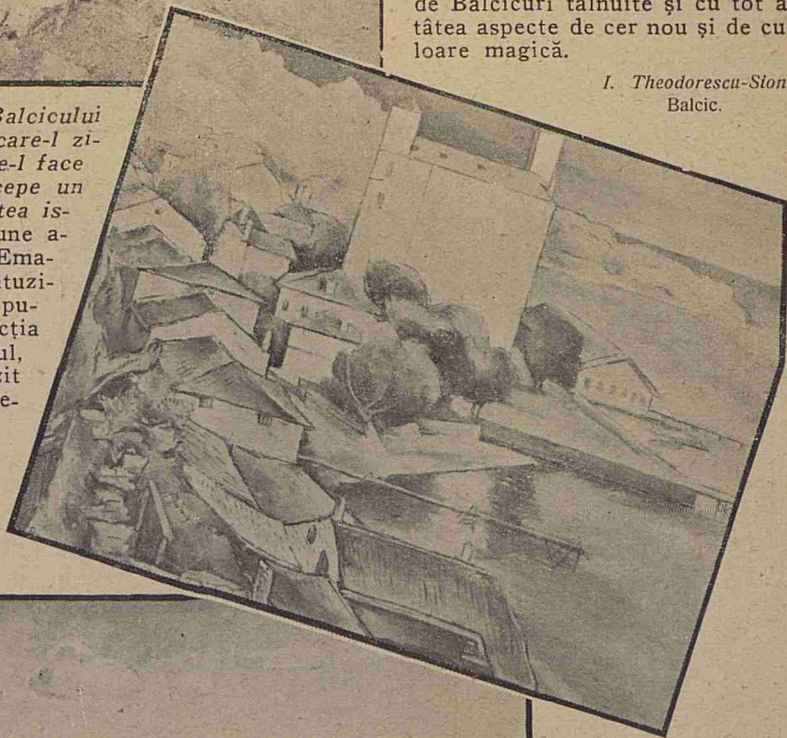
Jos: P. Iorgulescu-Yor:
Bărci la Balcic.

le de argint, din arcu de safir al orizontului, din prăvălișul selear al teraselor, din smochinii și bujorii aprinși printre pietre, din casele spânzurate pe prapoare, din Turcii și Turcoaicele în fes și feregea, din măgărușii care așteaptă încărcăți de fedeleșe, la cișmele. E Balcicul oraș de artă, popasul pictorilor și al visătorilor...”

Incet-încet, Balcicul a pătruns în arta și în literatura noastră. În deosebi pictorii apar tot mai des la răspântii și îmbogățesc expozițiile anilor din urmă cu sute de Balcicuri tănuite și cu tot atâtea aspecte de cer nou și de culoare magică.

I. Theodorescu-Sion
Balcic.

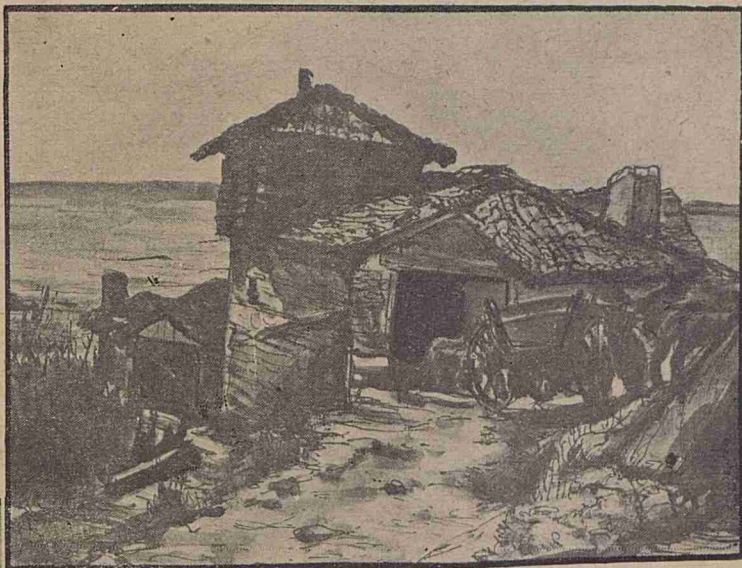
„Cu pânzele și desenele ultimilor cincisprezece ani, Balcicul a intrat în toate casele iubitoare de artă și în toate pinacotecile, — spune cu drept cuvânt d. Bucuța. — Vâlva a fost așa de mare, încât, după Români, au început să vină — întâiu temători și apoi tot mai aprinși — stră-

inii. Cel puțin într'un singur exemplar ei nu lipsesc în nici un an.

...Aci a lucrat Steriadi — cu desenul lui feminin și culorile calde — morile cu o-lane roșii pe fundalul de un albastru fără pereche, sau mahoana ieșită într'o rână din mare, ca un monstru al adâncului, cu salbe de pietre scumpe; aici Theodorescu-Sion — hieratic și tare ca niște odăjdii — care s'a învit de la un an la altul, privind luminile dintre Mamut și magazinele de grâne; Bunescu, adunat în sine și la o parte de drumurile umblate, cu colțuri de oraș zidit de visul zănat din cele mai realiste tencueli și boiuri sau cu singurătatea valurilor în lungul unei coaste arse și scorțoase; Ștefan Popescu, aristocratic și catifelat, cu toată Coasta de Argint în răsfrângerile unui albastru obosit de soare și ale ocrelor fildeșii; Iorgulescu, apăsător și exploziv; Hrandt, uscat și aerian; Cuțescu-Storck, mereu cu un suspin către întregul

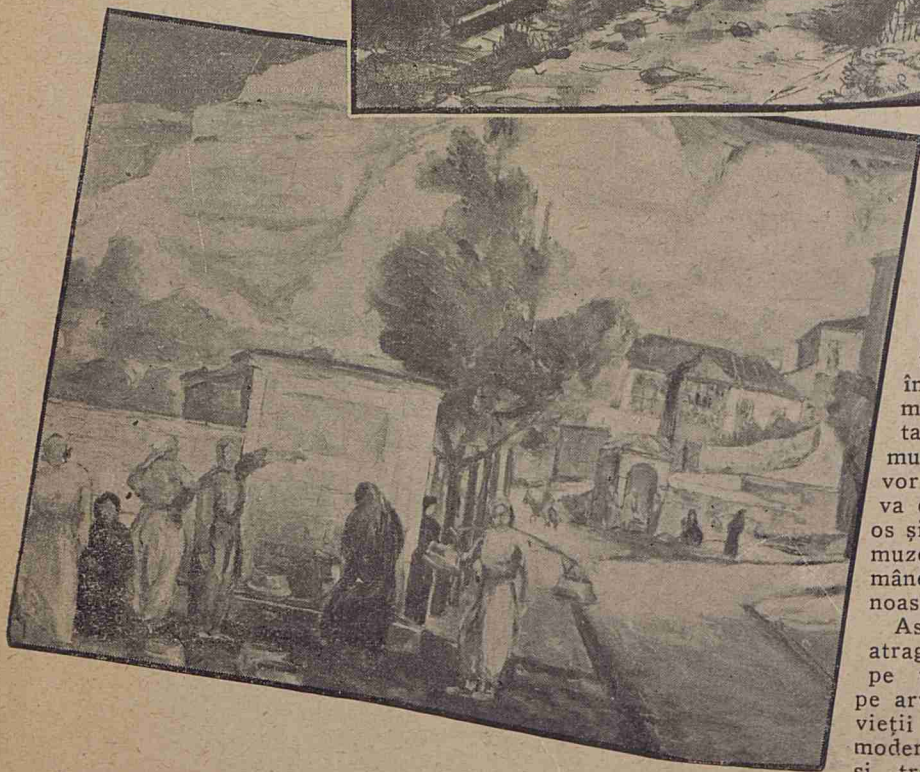
pictural și conștiința fragmentului; Rodica Maniu, fină și trecătoare, ca un pastel și ca un buchet lăsat pe o fereastră la mare, să lupte cu toate nuanțele și cu toate miresmele..."

Dar cine n'a trecut prin Balcic? Iser, Pătrașcu, Tonitza, Leon Viorescu, Ștefan Dimitrescu, Șirato Bacalu, Ionescu-Doru, — aproape întreg tineretul nostru plastic și toți meșterii noștri încercați au cules de aci sclipiri de azur și melodii coloristice cum rar se întâlnesc în alt colț de țară.

Cecilia Cuțescu-Storck : Murele din Balcic.

Stânga: *Marius Bunescu : Fântâna din Balcic.*

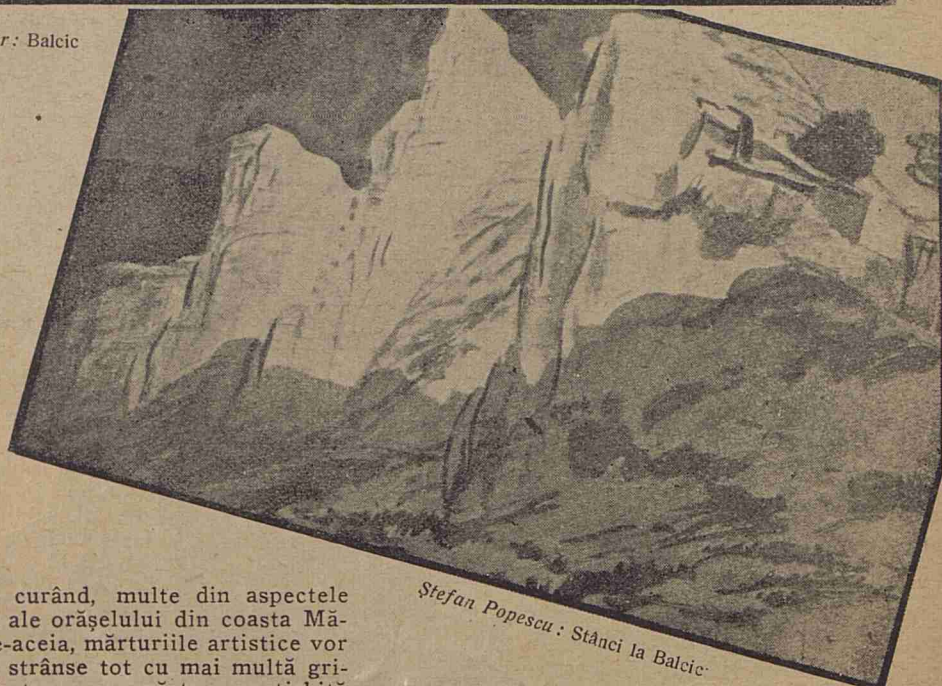

Simfoniile acestora colorate, care evocă într'o nemaipomenită diversitate atâtea frumuseți neștiute, vor alcătui cândva cel mai prețios și mai instructiv muzeu al artei românești din vremea noastră.

Astăzi, Balcicul atrage deopotrivă pe vilegiaturiști și pe artiști. Cerințele vieții confortabile moderne vor mutila și transforma însă,

Iser: Balcic

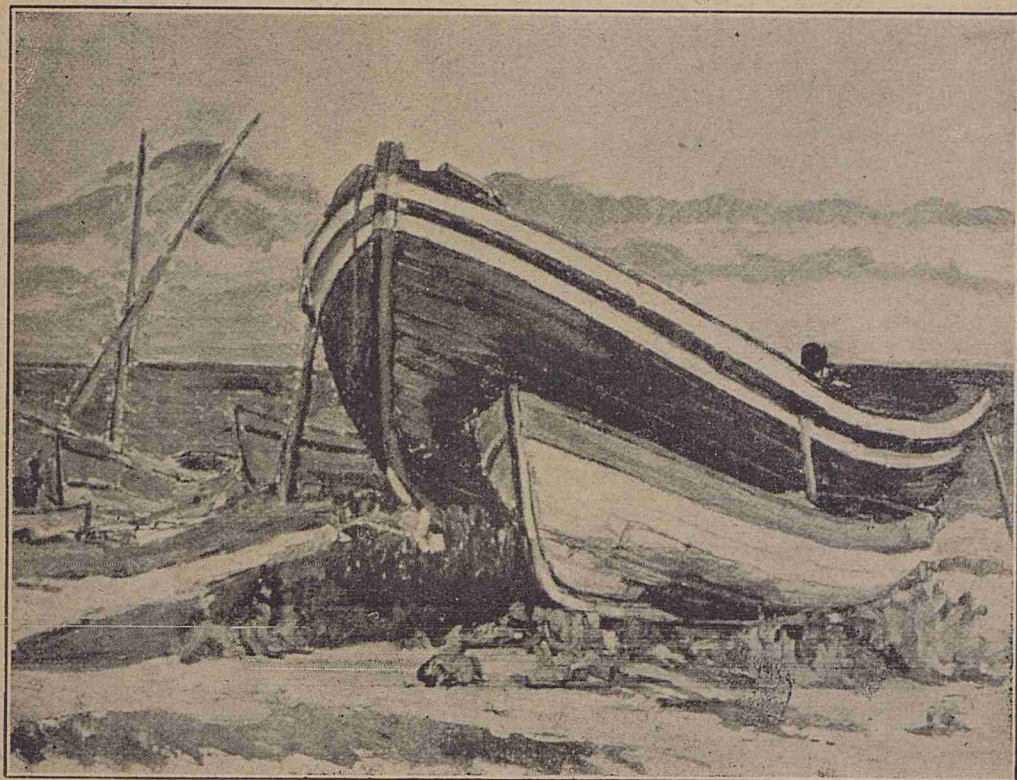
Ștefan Popescu: Stânci la Balcic

foarte curând, multe din aspectele de azi ale orașelului din coasta Mării. De-aceia, mărturiile artistice vor trebui strânse tot cu mai multă grijă, pentru a se păstra neștirbită cel puțin icoana vie a unor frumuseți pe care, cu sau fără vrere, timpul și frământările necruțătoare ale civilizației le vor risipi cu siguranță...

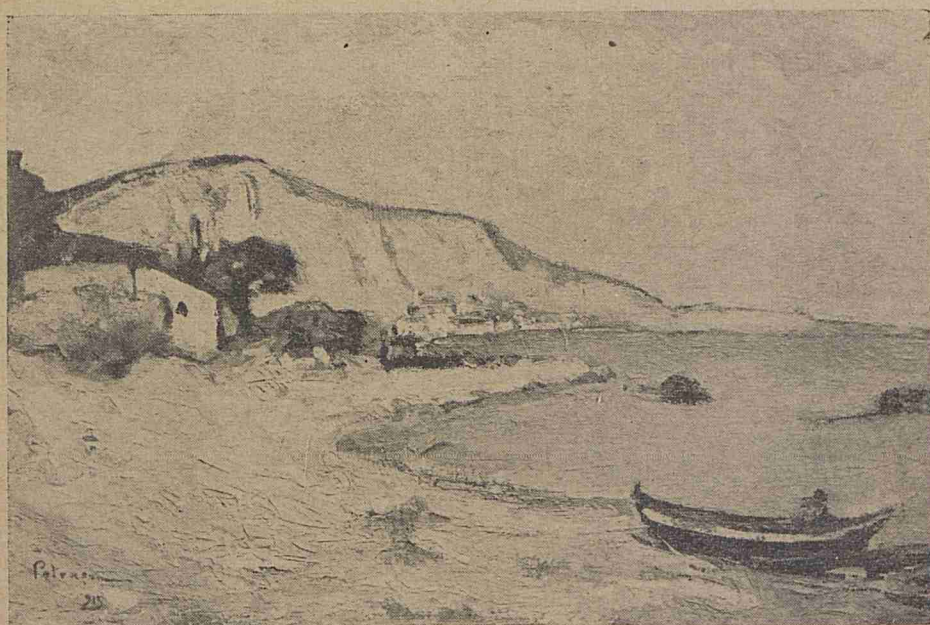
Iubitorii de frumos, de calm, de culoare și de lumină, nu trebuie să pregete însă, de a cerceta și îmbogăți cu suflet Balcicul.

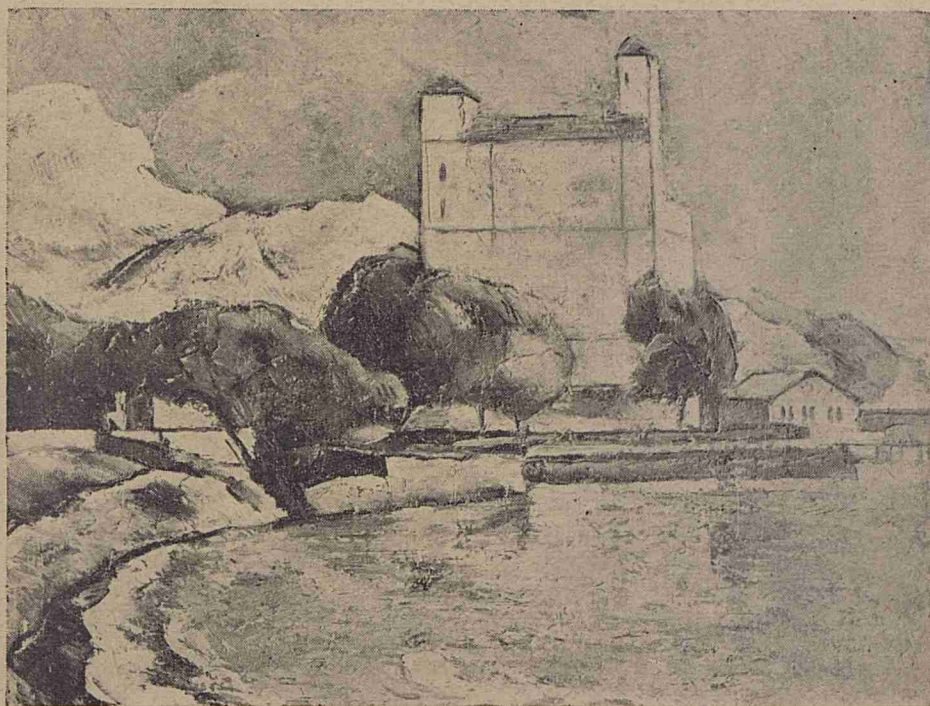
Rodica Maniu: Priveliște din Balcic

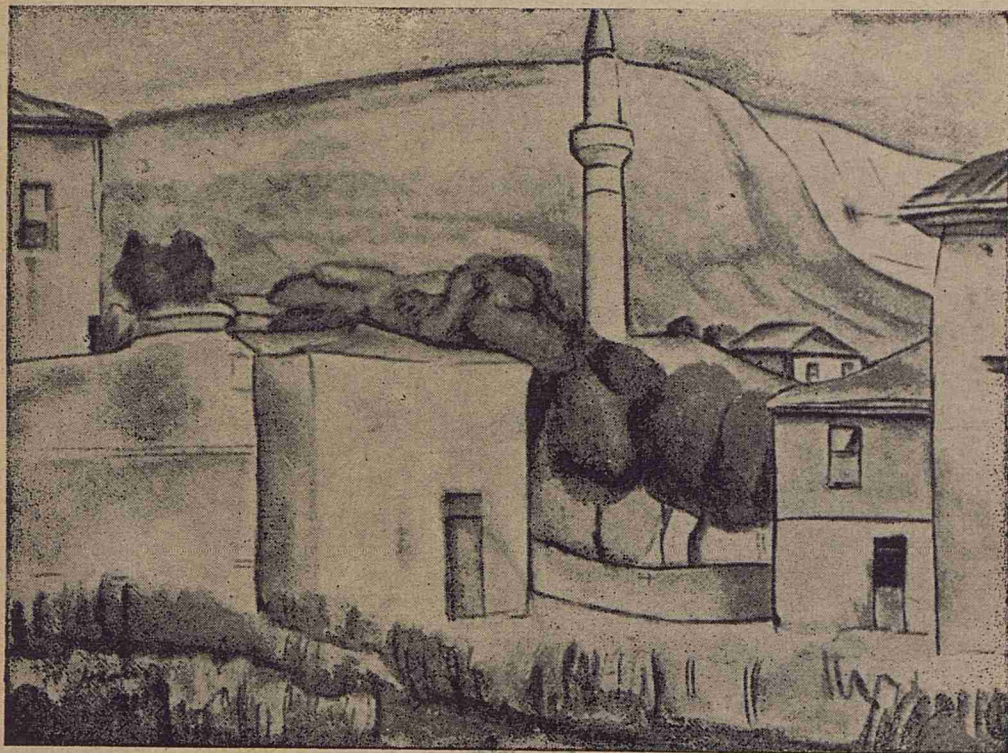
J. Al. Steriadi: Bărci la Balcic

G. Petrașcu: Balcic

I. Theodorescu-Sion : Balcic

Hrandt Avachian : Geamia din Balcic.